

כתוב לשון 'חטא' ולא עוון. **אֵלֵּא נִרְעֵ דִּינָא שְׁל הַנֶּפֶשׁ** אלא חטא הוא

מלשון חיסרון מאחר שהנזיר מחסר את הדינים של זו הנפש שהיא המלכות.

הנזיר צריך להביא קרבנות אל הכהן שיכפר עליו כדי להתחבר שוב אל צד
הדינים

אִי הָכִי, אִמַּאי וְכִפָּר עָלָיו וקשה אם כך שהנזיר מחסר את הדינים למה

כתוב 'וכפר עליו' ולמה הוא צריך כפרה על זה. **בְּגִין דְּהִשְׁתָּא קָא**

אֲתִיָּא לְאַתְחַבְּרָא בְּהַדְרִיָּהוּ, וְלֹא מְקַבְּלָן לִיהַ הֲנִי

אֲתִרִי, עַד דִּימֶלֶךְ בְּכַהֲנָא, וְיִכְפֹּר עֲלֵיהּ אלא הוא בגלל שעכשיו

בגמר ימי נזירותו הוא בא להתחבר שוב עם הבינה והגבורה ומהם להמשיך את הדינים

למלכות אמנם אלו המקומות של הבינה והגבורה הם לא מקבלים אותו אלא עד שהוא יבוא

ויימלך בכהן שבחסד שהוא יכפר עליו ע"י שהוא יקריב את קורבנותיו, **בְּגִין דְּאִיְהוּ**

שְׂדֵי לֹזַן לְבַר בְּקַדְמִיתָא כי כביכול בנזירותו הוא השליך והתרחק מהם

בתחילה ועלה לא"א בפרישותו מהיין והשכר, **פִּיּוּן דְּהִשְׁתָּא אֲתִי**

לְנַבִּיָּהוּ, בְּעֵי לְאַתְחַבְּרָא [ורכא] **תְּקוּנָא דְּכַפָּרָה, וְיִקְבְּלוּן**

לִיהַ, וְדָא הוּא רָזָא דְּמֶלֶה ומכיון שעכשיו הוא בא לשוב אליהם אז הוא

אור הרשב"י

[רכא] העטרת צבי גורם לאתחברא לון.

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

צריך להתחבר עם תיקוני הכפרה של הקורבנות שמקריב לו הכהן ועי"כ הם יקבלו אותו, כי זהו סוד הדבר שהנזיר צריך כפרה [ורנב]. • (וְדָאֵי בְּכֹלָא) •

שמשון הגיבור נענש על שבעל בת אל נכר

וְאֵי תִימָא, שְׁמִשׁוֹן נְזִיר אֱלֹהִים הָוָה, אִמְאֵי אֶתְעַנֵּשׂ ואם

תאמר שהרי שמשון היה נזיר אלהים והוא לא ביטל את נזירותו כלל שבזה הוא היה

מובדל מכל בחינות הדין ולמה הוא נענש ע"י מידת הדין שהוא נפל אח"כ בידי פלשתים.

אֶלָּא שְׁפִיר הוּא מְלָה, דְּבָעַל בַּת אֵל נְכָר. וְהוּוּה לִיָּה

לְאֶתְחַבְרָא בְּדִידִיהָ, בְּמָה דְאֶתְחַוֵּי לִיָּה אלא יפה הדבר שהוא

נענש מאחר שהוא בעל בת אל נכר [ורנב] שהיה לו להתחבר בעם שלו ובמה שראוי לו.

אור הרשב"י

אלא סוד הדבר כך הוא, שהמצוה הנכונה כשיבא הגר או הגיורת להתנייר בודקין אחריו שמא בגלל ממון שיטול או בשביל שררה שיוזכה לה או מפני הפחד בא להכנס לדת, ואם איש הוא בודקין אחריו שמא עיניו נתן באשה יהודית, ואם אשה היא בודקין שמא עיניה נתנה בבחור מבחורי ישראל, אם לא נמצא להם עילה מודיעין אותן כובד עול התורה וטורה שיש בעשייתה על עמי הארצות כדי שיפרוש, אם קבלו ולא פירשו וראו אותן שחזרו מאהבה מקבלים אותן שנאמר ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה. לפיכך לא קבלו בית דין גרים כל ימי דוד

[ורנב] מאחר שהוא דומה לאיש אחד שלא הלך לבקר את אהובו כמה ימים מחמת איזו בוונה טובה ואח"כ הוא הוצרך לשוב אליו ואז הוא צריך לחלות את פניו שיקבלו כי אהובו אומר לו איך עלה בדעתך להניחני ולהתחסד ולהתקדש ולהיאחז במעלה גבוהה ממעלתי ועתה כאשר צר לך שבת אליו ולכן הנזיר צריך להביא קרבן בכדי להתרצות לפני הבינה והגבורה (אור החמה בשם מהר"ו)

[ורנב] וכבר כתב הרמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יג וז"ל: אל יעלה על דעתך שמשון המושיע את ישראל או שלמה מלך ישראל שנקרא ידוד י"י נשאו נשים נכריות בנינות,

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וְהוּא דְהָוָה קְדִישׁ, אֲעִרְבֶנּוּ הָהִיא קְדֻשָּׁה בְּבֵת אֵל נֹכַר,
 וְשָׁבִיב אֶתְרִיהֶ, דְּאֶתְחַזֵּי לְהָהִיא קְדֻשָּׁה, וּבְגִין כַּךְ
 אֶתְעַנֶּשׂ. ולכן הוא שהיה קדוש בקדושת נזיר שהוא בסוד א"א אז הוא עירב את אותה

קדושה בבת אל נכר שבזה הוא הוריד את הקדושה שיאחזו בה הקלי' ובגלל שהוא עזב את
 מקומו הראוי לאותה קדושה ע"י שהוא היה נושא בת ישראל אז לכן הוא נענש.

שמשון מסר עולם הבא שלו בשביל ישראל

וְאֵית מָאן דְּאָמַר, דְּלִית לִיהּ חוּלְקָא בְּהָהוּא עֲלָמָא וּיש

מי שאומר שאין לשמשון חלק בעולם הבא [ורכד]. מַאי טַעְמָא ומה

הסיבה לזה, בְּגִין דְּאָמַר (שופטים ט"ז) תָּמוּת נַפְשִׁי עִם פְּלִשְׁתִּים,

וּמָסַר חוּלְקִיהּ בְּחוּלְקָא דְּפְלִשְׁתָּאֵי, דְּיָמוּת נַפְשִׁיהּ

עִמָּהוֹן בְּהָהוּא עֲלָמָא אלא מכיון שהוא אמר תמות נפשי עם פלשתים שבזה

אור הרשב"י

ולא על פי ב"ד גיירום חשבן הכתוב כאילו הן
 עכו"ם ובאיסורן עומדין, ועוד שהוכיח סופן על
 תחלתן שהן עובדות כו"ם שלהן ובנו להן במות
 והעלה עליו הכתוב כאילו הוא בנאן שנאמר אז
 יבנה שלמה במה.

[ורכד] וכדאיתא בבמדבר רבה פרשת נשא
 פרשה כב שני גבורים עמדו בעולם אחד
 מישראל ואחד מאומות העולם, שמשון
 מישראל וגלית מאומות העולם ושניהם נאבדו
 מן העולם.

ושלמה, בימי דוד שמא מן הפחד חזרו, ובימי
 שלמה שמא בשביל המלכות והטובה והגדולה
 שהיו בה ישראל חזרו, שכל החזור מן העכו"ם
 בשביל דבר מהבלוי העולם אינו מגירי הצדק,
 ואעפ"כ היו גרים הרבה מתניירים בימי דוד
 ושלמה בפני הדיוטות, והיו ב"ד הגדול חוששין
 להם לא דוחין אותן אחר שטבלו מכ"מ ולא
 מקרבין אותן עד שתראה אחריתם. ולפי שגיר
 שלמה נשים ונשאן, וכן שמשון גייר ונשא,
 והדבר ידוע שלא חזרו אלו אלא בשביל דבר,

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

הוא מסר את חלקו בחלק הפלשתים שתמות נפשו ושהיא תהיה עמהם בעולם הבא [וכה].

כָּךְ (דף קכ"ז ע"ב) הָיוּ מִכְרֵי עַל נְזִירָא, לָךְ לָךְ אֶמְרִין נְזִירָא, סְחֹר סְחֹר, לְכַרְמָא לָא תִקְרַב. וְהָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא

ומשום כך שהנזיר צריך להתרחק מהדינים אז לכן היו מכריזים לנזיר ואומרים לנזיר לך לך ותקיף את הדרך מסביב ובלבד שלכרם לא תתקרב [וכן] בכדי שלא יכשל כלל באכילת

ענבים וכמו שביארו החברים.

אור הרשב"י

אבינו ע"ה נפשו בכבשן האש שלא על פי דין שאינו מצווה על קידוש השם ולאבד עצמו בן נח מצווה ולדעת הרמב"ם (הלכות יסודי התורה פרק ה' הלכה ד') מיקרי מתחייב בנפשו (ונתבאר פרשת נח מאמר מ') ואמרנו שעל ידי אהבתו העצומה לה' יתברך רצה לקדש שם שמים אף באופן שיאבד חס ושלום חלקו לעולם הבא (ונתבאר תולדות מאמר א'). בן שמשון מסר עולם הבא שלו בשביל ישראל. דרבים אשר המית במותו מאשר המית בחייו ועל זה אמר תמות נפשי עם פלשתים שיאבד חלק עולם הבא שלו חס ושלום. וזה שאמר בלעם תמות נפשי בעולם הבא מות ישרים פושעי ישראל שנמנו שאין להם חלק לעולם הבא.

[וכן] וכדאיתא בשבת דף יג עמוד א' לך לך אמרי נזירא סחור סחור, לכרמא לא תקרב.

ובענין זה כתב הרי' צדוק הכהן מלובלין בספרו פרי צדיק פרשת יתרו וז"ל: והנה האר"י הקדוש ז"ל הקשה למה נכתב בתורה מה שביקש בלעם תמות נפשי מות ישרים כיון שלא נתקיים. ואמרנו דבאמת בלעם לא היה לו השגה כלל בזכות וגדולת ישראל והשיג רק מעלת פושעי ישראל שנחשבו שאין להם חלק לעולם הבא ועל זה אמר תמות נפשי היינו חלק עולם הבא שיאבד נפשו מות ישרים שיתחשב בין פושעי ישראל שאין להם חלק לעולם הבא והוא על דרך שמואב בזה"ק (שם קכ"ז סוף ע"א) בשמשון דאית מאן דאמר דלית ליה חולקא בההוא עלמא מאי טעמא בנין דאמר תמות נפשי עם פלשתים וכו' דימות נפשיה עמהון בההוא עלמא עיין שם. אך בשמשון יש לומר דמסר נפשו וחלק עולם הבא שלו בשביל ישראל. כמו שאמרנו במה שמסר אברהם